

210.

K o n w e n c j a

między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, dotycząca przesyłania pism sądowych oraz rekwizycyj w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 30 grudnia 1925 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 30 lipca 1926 r. Dz. U. R. P. № 89, poz. 499).

C o n v e n t i o n

entre la Pologne et la France relative à la transmission des actes judiciaires et des commissions rogatoires en matières civile et commerciale, signée à Paris le 30 décembre 1925.

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia trzydziestego grudnia tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku podpisana została w Paryżu pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Francuskiej Konwencja, dotycząca przesyłania pism sądowych oraz rekwizycyj w sprawach cywilnych i handlowych, o następującym brzmieniu dosłowniem:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention relative à la transmission des actes judiciaires et des commissions rogatoires en matières civile et commerciale ayant été signée entre le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement de la République Française à Paris, le trente décembre mil neuf cent vingt cinq, Convention dont la teneur suit:

**KONWENCJA
POMIĘDZY
POLSKĄ A FRANCJĄ
DOTYCZĄCA PRZESYŁANIA
PISM SĄDOWYCH ORAZ REKWIZYCJY
W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH.**

RZĄD
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
I
RZĄD
REPUBLIKI FRANCUSKIEJ

postanowili udzielać sobie wzajemnie pomocy sądowej i porozumiały się co do zawarcia konwencji, dotyczącej przesyłania pism sądowych oraz rekwizycji w sprawach cywilnych i handlowych, wobec czego podpisani, należycie do tego celu upoważnieni, zgodzili się na następujące postanowienia:

ARTYKUŁ 1.

Pochodzące od władz francuskich pisma sądowe w sprawach cywilnych i handlowych, przeznaczone dla osób, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, równe jak rekwizycje w sprawach cywilnych i handlowych, przeznaczone do wykonania na tem terytorium, winny być przesyłane przez przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych francuskich do prezesa sądu okręgowego, w którego okręgu znajduje się odbiorca pisma lub w którego okręgu rekwizycja ma być wykonana.

Pochodzące od władz polskich pisma sądowe w sprawach cywilnych i handlowych, przeznaczone dla osób, przebywających we Francji, równe jak rekwizycje w sprawach cywilnych i handlowych, przeznaczone do wykonania na terytorium francuskiem, winny być przesyłane przez przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych polskich do prokuratora Republiki, w którego okręgu znajduje się odbiorca pisma lub w którego okręgu rekwizycja ma być wykonana.

Akta, odnoszące się do wykonanej prośby rekwizycyjnej, władza wezwana odeśnie, nie dodającając przekładu, do przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego, który do niej wysłał pismo sądowe lub rekwizycję.

ARTYKUŁ 2.

W wypadku niewłaściwości władz, do której zostało przesłane pismo lub rekwizycja, władza ta zawią-

**CONVENTION
ENTRE
LA POLOGNE ET LA FRANCE
RELATIVE À LA TRANSMISSION
DES ACTES JUDICIAIRES ET DES COMMISSIONS
ROGATOIRES EN MATIÈRES CIVILE ET COMMERCIALE.**

LE GOUVERNEMENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE
ET
LE GOUVERNEMENT
DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

ayant résolu de se prêter mutuellement aide judiciaire et étant tombés d'accord pour conclure une convention relative à la transmission des actes judiciaires et des commissions rogatoires en matières civile et commerciale, les sous-signés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

ARTICLE PREMIER.

Les actes judiciaires en matières civile et commerciale destinés à des personnes résidant sur le territoire de la République de Pologne, ainsi que les commissions rogatoires en matières civile et commerciale à exécuter sur ce territoire, émanant d'autorités françaises, seront transmis par les agents diplomatiques ou consulaires français au Président du tribunal d'arrondissement dans le ressort duquel se trouve le destinataire de l'acte ou dans le ressort duquel la commission rogatoire doit être exécutée.

Les actes judiciaires en matières civile et commerciale destinés à des personnes résidant en France, ainsi que les commissions rogatoires en matières civile et commerciale à exécuter sur le territoire français, émanant des autorités polonaises, seront transmis par les agents diplomatiques ou consulaires polonais au Procureur de la République dans le ressort duquel se trouve le destinataire ou dans le ressort duquel la commission rogatoire doit être exécutée.

Les pièces relatives à l'exécution de la demande seront renvoyées par l'autorité requise à l'agent diplomatique ou consulaire qui aura transmis l'acte judiciaire ou la commission rogatoire sans être accompagnées de traduction.

ARTICLE 2.

En cas d'incompétence de l'autorité à qui a été transmis un acte ou une commission rogatoire, cette

domi o tem bezzwłocznie przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego, który prosił o pomoc prawną, a pismo to czy rekwizycję prześle z urzędu do władzy właściwej. W każdym przypadku niemożności doręczenia pisma odbiorcy lub niemożności wykonania rekwizycji, władza wezwana zawiadomi o tem bezzwłocznie przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego, który prosił o pomoc prawną, z podaniem przyczyn niemożności uwzględnienia prośby.

ARTYKUŁ 3.

Korespondencja pomiędzy przedstawicielami dyplomatycznymi i konsularnymi a władzami kraju wezwanej będzie uskuteczniana w języku tego ostatniego kraju.

ARTYKUŁ 4.

Odezwa przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego, przy której przesyła pismo sądowe, przeznaczone do doręczenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6, powinna wymieniać: władzę, od której pismo pochodzi, charakter i adres stron, adres odbiorcy i rodzaj odnośnego pisma.

We wszystkich innych przypadkach należy do pism sądowych, przesyłanych do władzy wezwanej, równe jak do rekwizycji, dołączać tłumaczenie na język Państwa wezwaneego.

Te tłumaczenia winny być uwierzytelniione przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego Państwa wzywającego, lub przez zaprzysięzonego tłumacza Państwa wezwaneego lub Państwa wzywającego.

ARTYKUŁ 5.

Władza wezwana może odmówić doręczenia pism sądowych i wykonania rekwizycji, jeżeli Państwo, na którego terytorium doręczenie lub wykonanie ma być uskutecznione, uważa je za mogące naruszyć jego suwerenność lub jego bezpieczeństwo.

Władza wezwana może także odmówić wykonania rekwizycji, jeżeli w Państwie wezwanej wykonanie żądanej czynności nie należy do zakresu działania władzy sądowej.

ARTYKUŁ 6.

W zasadzie, władza wezwana ograniczy się do uskutecznienia doręczenia pisma odbiorcy, o ile on zechce je przyjąć. Dowodem doręczenia będzie bądź pokwitowanie datowane i podpisane przez odbiorcę, bądź zaświadczenie władzy Państwa wezwaneego, stwierdzające fakt, formę i datę doręczenia. Jeżeli pismo przeznaczone do doręczenia zostało nadesłane w dwóch egzemplarzach, pokwitowanie lub zaświadczenie będą mogły być wystawione na jednym z egzemplarzy, który ma być wrócony.

autorité en informera immédiatement l'agent diplomatique ou consulaire requérant et transmettra d'office cet acte ou cette commission rogatoire à l'autorité compétente. Dans tous les cas, où un acie ne pourrait être remis au destinataire, ou lorsqu'une commission rogatoire ne peut être exécutée, l'autorité requise en informera immédiatement l'agent diplomatique ou consulaire requérant, en indiquant les motifs pour lesquels il n'a pu être donné suite à la demande.

ARTICLE 3.

La correspondance échangée entre les agents diplomatiques et consulaires et les autorités de l'État requis sera rédigée dans la langue de ce dernier État.

ARTICLE 4.

La lettre de l'agent diplomatique ou consulaire, transmettant un acte judiciaire destiné à être remis conformément à la procédure instituée à l'article 6 devra indiquer: l'autorité de qui émane l'acte, le nom, la qualité et l'adresse des parties, l'adresse du destinataire et la nature de l'acte dont il s'agit.

Lors de leur envoi à l'autorité requise, les actes judiciaires dans tous les autres cas, ainsi que les commissions rogatoires doivent être accompagnés d'une traduction dans la langue de l'État requis.

Ces traductions seront certifiées conformes par l'agent diplomatique ou consulaire de l'État requérant ou par un traducteur assermenté de l'État requis ou de l'État requérant.

ARTICLE 5.

L'autorité requise peut refuser la notification des actes judiciaires et l'exécution des commissions rogatoires, si l'État sur le territoire duquel la notification ou l'exécution doit avoir lieu les juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

L'autorité requise peut également refuser l'exécution d'une commission rogatoire, si dans l'État requis l'exécution de la mesure demandée ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire.

ARTICLE 6.

En règle générale, l'autorité requise se bornera à faire effectuer la remise de l'acte au destinataire qui l'acceptera volontairement. La preuve de la remise se fera au moyen soit d'un récépissé daté et signé par le destinataire, soit d'une attestation de l'autorité de l'État requis constatant le fait, la forme et la date de la remise. Si l'acte à notifier a été transmis en double exemplaire, le récépissé ou l'attestation pourra être inscrit sur l'un des doubles qui sera retourné.

W wypadku odmówienia przez odbiorcę przyjęcia pism, władza wezwana odesle to pismo bezzwłocznie do przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego, który prosił o pomoc prawną, z podaniem przyczyny, dla której doręczenie nie mogło nastąpić.

En cas de refus de la part du destinataire de recevoir l'acte, l'autorité requise renverra immédiatement celui-ci à l'agent diplomatique ou consulaire requérant, en indiquant le motif pour lequel la remise n'a pu avoir lieu.

ARTYKUŁ 7.

Na wyraźne żądanie przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych władza wezwana zarządzi doręczenie pisma, bądź w formie specjalnej, przepisanej przez ustawodawstwo Państwa wezwanego dla doręczenia tego samego rodzaju, bądź w formie specjalnej, sprzecznej z ustawodawstwem Państwa wezwanego.

ARTICLE 7.

Sur demande expresse des agents diplomatiques ou consulaires, l'autorité requise fera signifier l'acte soit dans une forme spéciale prescrite par la législation de l'État requis pour les significations de même nature, soit dans une forme spéciale non contraire à la législation de l'État requis.

ARTYKUŁ 8.

W zasadzie, władza kraju wezwanego, przystępując do wykonania rekwiizycji, będzie przestrzegała ustaw swego kraju co do form, mających zastosowanie.

Jeśliby to do zapewnienia wykonania rekwiizycji było konieczne, władza ta powinna zastosować te same środki przymusu, jak do wykonania rekwiizycji władz Państwa wezwanego lub wniesionej prośby w tym celu przez stronę zainteresowaną. Te środki przymusu nie są koniecznie stosowane, gdy chodzi o stawiennictwo stron procesowych.

ARTICLE 8.

En règle générale, l'autorité du pays requis qui procède à l'exécution d'une commission rogatoire appliquera les lois de son pays en ce qui concerne les formes à suivre.

Elle devra, s'il est nécessaire pour assurer l'exécution de la commission rogatoire, user des mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution d'une commission des autorités de l'État requis ou d'une demande formée à cet effet par une partie intéressée. Ces moyens de contrainte ne sont pas nécessairement employés, s'il s'agit de la comparution de parties en cause.

ARTYKUŁ 9.

Na wyraźne żądanie przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych władza wezwana:

1. Wina wykonać rekwiizycję w formie specjalnej, o ileby taka forma nie była sprzeczna z ustawodawstwem Państwa wezwanego.

2. Winna w odpowiednim czasie zawiadomić władzę wzywającą o dacie i miejscu wykonania rekwiizycji, aby strony interesowane mogły przy tem być obecne.

ARTICLE 9.

Sur demande expresse des agents diplomatiques et consulaires, l'autorité requise:

1. Devra exécuter la commission rogatoire selon une forme spéciale, si celle-ci n'est pas contraire à la législation de l'État requis.

2. Devra informer en temps utile l'autorité requérante de la date et du lieu, où il sera procédé à l'exécution de la commission rogatoire, afin que les parties intéressées puissent y assister.

ARTYKUŁ 10.

Doręczenie pism sądowych i wykonanie rekwiizycji nie pociąga za sobą zwrotu żadnych kosztów, z następującymi wyjątkami:

1) koszty, spowodowane przez doręczenie (przez pomocnika lub woźnego sądowego) pisma sądowego na wyraźne żądanie, w jednej z form, przewidzianych w artykule 7;

2) koszty dodatkowe, spowodowane wykonaniem rekwiizycji w formie specjalnej, stosownie do postanowień p. 1 art. 9;

ARTICLE 10.

La notification des actes judiciaires et l'exécution des commissions rogatoires ne donne lieu au remboursement d'aucuns frais sauf les exceptions suivantes:

1) frais occasionnés pour la signification d'un acte judiciaire, sur demande expresse, dans une des formes prévues à l'article 7;

2) frais supplémentaires occasionnés pour l'exécution d'une commission rogatoire dans une forme spéciale conformément aux stipulations du paragraphe 1-er de l'article 9;

3) koszty, spowodowane przez zastosowanie środków przymusu, przewidziane w p. 2 art. 8 dla wykonania rekwiizycji;

4) należności znawców.

ARTYKUŁ 11.

Zwrotu kosztów władza wezwana zażąda od przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego, który prosi o pomoc prawną, w tym samym czasie, w którym mu odesła aktą, stwierdzające wykonanie skierowanej do niej prośby.

Koszty te winny być obliczone według taryf, obowiązujących w Państwie wezwaniem.

ARTYKUŁ 12.

Obie Wysokie Układające się Strony przyznają sobie prawo:

1) uskuteczniania przez swych przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych, bezpośrednio i bez użycia przymusu, doręczeń pism sądowych w sprawach cywilnych i handlowych na terytorium drugiej Strony, wyłącznie obywatelom własnym;

2) wykonywania bezpośrednio i również bez użycia przymusu przez tychże przedstawicieli rekwiizycji w sprawach cywilnych i handlowych, wyłącznie gdy osoby, które mają być przesłuchane, są ich obywatelami.

ARTYKUŁ 13.

Wszelkie trudności, mogące się wyłonić z minziejzej Konwencji, będą regulowane w drodze dyplomatycznej.

ARTYKUŁ 14.

Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana.

Wejdzie ona w życie w miesiąc po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Skutki jej ustaną z upływem okresu 6-iu miesięcy, licząc od wypowiedzenia, notyfikowanego przez jedną lub drugą Układającą się Stronę.

NA DOWÓD CZEGO podpisani, należycie upoważnieni do tego celu, podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją swemi pieczęciami.

SPORZĄDZONO w Paryżu, w dwóch egzemplarzach, dnia 30 grudnia 1925 r.

L. S. (—) *Alfred Chłapowski*

L. S. (—) *A. Briand*

L. S. (—) *Leon Bobiński*

3) frais occasionnés par l'emploi des moyens de contrainte prévu au paragraphe 2 de l'article 8 pour l'exécution des commissions rogatoires;

4) les honoraires d'experts.

ARTICLE 11.

Le remboursement des frais sera réclamé par l'autorité requise à l'agent diplomatique ou consulaire requérant en même temps qu'elle lui envoie les pièces constatant l'exécution de la demande qui lui avait été adressée.

Ces frais seront évalués d'après les tarifs en vigueur dans l'État requis.

ARTICLE 12.

Les deux Hautes Parties Contractantes se reconnaissent le droit:

1) de faire effectuer par leurs agents diplomatiques et consulaires, directement et sans contrainte, des remises d'actes judiciaires en matière civile et commerciale, sur le territoire de l'autre Partie, exclusivement à leurs nationaux;

2) de faire exécuter directement et également sans contrainte par les mêmes agents des commissions rogatoires en matière civile et commerciale, exclusivement lorsque les personnes à entendre sont leurs nationaux.

ARTICLE 13.

Toutes les difficultés résultant de la présente Convention seront réglées par la voie diplomatique.

ARTICLE 14.

La présente Convention sera ratifiée.

Elle entrera en vigueur un mois après la date de l'échange des ratifications.

Ses effets cesseront à l'expiration d'un délai de six mois à partir de la dénonciation notifiée par l'une ou l'autre Partie Contractante.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention qu'ils ont revêtue de leurs cachets.

FAIT à Paris, en double exemplaire, le 30 décembre 1925.

L. S. (—) *Alfred Chłapowski*

L. S. (—) *A. Briand*

L. S. (—) *Leon Bobiński*

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznaliśmy i uznajemy ją za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie, dnia 22 października 1926 r.

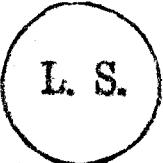
(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *J. Piłsudski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

L. S.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée, et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons donné les présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 22 octobre 1926.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *J. Piłsudski*

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *August Zaleski*

